

nállal gondosan öltött göcsörtös galambok persze az ösztönös folklór ezen a szinten már ne nagyon haladjon hiszen lassan beérek szenzibilisen is valami zavaros modernségre kacsingató mába hol már se dökögő szekér se a párválasztás színes pántlikája de a buzi még lapul csak festett primadonnák sóhajtoznak borgőzös színészklubokban a szabad szerelemre mi kívülállók meg csodáljuk de ha hazabotorkálunk hajnal este gesztusainkban visszük a tanultat belül még el is hisszük ez utóbbi képlet nemigen fakulhat hiába nagy a külső csábítás a fészekrakásnak is van átütő mitológiája belekapaszkodik egymásba a pár s a két messziről érkezett pára hogy legyen a magánynak némi legitimitása s az idő gyorsliftje végre felnőtté emeljen túlkeveredve végül az illanó szerelmen beérve a legnagyobb teherbírásra nélkülözés sikertelenség megalázás apró kudarc legfeljebb csak álca mert egy más szinten valakihez tartozol már nem érdekel a múltó szabadság politikai indulat átkos protokoll s kajánul nézed ahogy dísztribünök előtt hápognak a hétköznapiakban lestrapált népek integetnek az öntelt zsarnokok ebben a kis mikroklímában pillanatokig a tér-idő nagy összefüggése sincsen ott s olykor a legnagyobb élvezet ha hosszú kínlódások után be-szar a görcsökben fetrengő gyerek s a diadalban pároddal egymásra lestek utólag tudod ez csak festett égbolt de a zsigerekben megtapad s nincs bizonyítható reciproka

